

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

VIANOCE 2014

ŠTEDROVEČERNÝ PRÍHOVOR

Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. L 2:10-11

Milí priatelia,

mnohí sme sa tešili na túto chvíľu a očakávali ju s radosťou. Vianočná radosť je iná, ako každodenné radosti života. Cítíme v nej prítomnosť večnosti, ktorá sa prelamuje do našej časnosti. Túžime znovu prežívať to, čo prežívali pastieri na betlehenských poliach. Aj my sa chceme pridať ku radostnému chválospevu anjelov za darovanú spásu, ktorá k nám prišla v narodenom dieťatku.

Dnes večer sa chceme zamyslieť nad zvesťou, ktorú nám prinášajú Vianoce. Z Lukášovho evanjelia sme si prečítali najstaršiu vianočnú kázeň. Znie: „Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“ Táto najstaršia vianočná kázeň je taká, akou má byť každá vianočná kázeň, a nielen vianočná – krátka, výstižná, zrozumiteľná a ľahko zapamätateľná. Tvorí ju jediná veta, jediný oznam, ktorý je adresovaný nám: „Nebojte sa!“ Potom už nasledujú dôvody, ktoré zaháňajú strach a neistotu. Strach má ustúpiť a dať miesto radosť, ktorá by bola dominujúca a definitívna v živote človeka.

Božie „Neboj sa!“ zaznieva do nášho, hriechom poznačeného života a všelijako pokriveného života. Pán Boh vidí, že my sa často bojíme.

Čo robíme my ako otcovia a matky, keď vidíme naše deti, že sa boja? Robíme všetko preto, aby sme ich zbavili strachu. Prihovárame sa im,

vezmeme ich do náručia a hovoríme im slová útechy a povzbudenia. Ani náš nebeský Otec nechce, aby sme sa báli. A my sa tak často bojíme. Na veku nezáleží.

Malé deti sa boja, keď sa ocitnú samy a na blízku nevidia nikoho známeho, alebo keď sa k nim prihovorí neznámy človek. Boja sa tmy a samoty.

Študenti sa napríklad boja, že sa nedostanú na vysnívanú školu, že neprejdú skúškou, že stratia svoju prvú lásku, že sa nikdy nezamilujú, alebo že si nenájdu prácu v odbore, ktorý vyštudovali.

Mladomanželia často so strachom očakávajú, či budú mať zdravé deti, či im vzťah vydrží. Manželky so strachom čakajú príchod svojich manželov z ciest, či docestujú bez nehody. Rodičia často žijú v neistote, či deti nespravia niečo nerozumné, čo by poznačilo ich ďalší život a vzájomné vzťahy.

Starší ľudia sa zase boja chorôb, straty životného partnera, či obdobia bezvládnosti, odkázanosti na druhých, života v samote, boja sa zomierania a smrti. A mohli by sme v tomto výpočte, čoho všetkého sa bojíme, dlho pokračovať.

Každý z nás najlepšie vie, čoho sa bojí. Alebo je tu snáď niekto, kto nepozná čo je to strach, kto sa ešte

nikdy v živote nebál? Ved' báť sa, to je také ľudské.

My všetci poznáme strach, hoci niektorí ľudia si zvykli nahovárať, že strach a peniaze nikdy nemali. Keď sa bojíme, tak pod vplyvom strachu konáme spravidla neprirodzene, nerozumne a horšie ako obyčajne.

Do tejto našej situácie nám zaznieva Božie „Neboj sa!“ Je odpoveďou na náš strach. To nie je lacné upokojenie, aké my zvykneme s ľahkosťou povedať druhým v ťažkých chvíľach, že všetko dobre dopadne. Toto „Neboj sa!“ zaznieva k nám z neba a vyzýva nás, aby sme Pána Boha brali vážne. Aby sme Mu dôverovali, a v dôvere v Jeho slovo prežívali každú situáciu nášho života.

Ved', prečo by sme sa mali báť, keď Boh sám prišiel medzi nás, keď stojí na našej strane, keď je náš Priateľ. Stačí to len prijať a otvoriť sa Jeho láske. Spoľahnúť sa na Jeho slovo.

Môj priateľ Nikolas mi raz povedal tento príbeh: „Bola hrozne tuhá zima. Na holom konári našej čerešne sa s našuchoreným perím chúlila sýkorka. Bolo mi jej veľmi ľúto. Nasypal som jej preto na obločnú dosku nejaké omrvinky a malé kúsky orieškov. Potešil som sa, keď to zbadala a odvážila sa pri-

letieť bližšie. Skôr však, ako dosadla k odrobinkám a nasýtila sa, musela zbadat' moju tmavú siluetu v okne, lebo vystrašene odletela. Po chvíľke ju opäť premohol hlad alebo ju priťahli dobroty a znovu priletela. Obavy predtým, než jej však nedovolili vziať si niečo z pripraveného krmiva. Odletela hladná. Niekoľkokrát sa to ešte zopakovalo. Nakoniec si nič z toho nevzala – napriek tomu, že som jej s láskou chcel pomôcť a že som jej všetko potrebné pripravil. Mala to na dosah. Žiaľ, strach bol silnejší. A tak hrozilo, že napriek mojej láskavej pomoci zahynie. Tak veľmi som jej chcel nejako povedať alebo naznačiť, že sa ma nemusí báť, že ju mám rád, že vidím jej ťažkosti a chcem jej pomôcť, že nie som nebezpečný, práve naopak. Uvedomil som si však bolestne, že jej to nemám ako povedať. Jediný spôsob by bol, že by som sa narodil ako sýkorka, a tak sa stal pre ňu zrozumiteľným. A to musel urobiť Boh, preto prišiel ako človek medzi nás.“

Z lásky k nám sa Boh stal človekom. Prišiel k nám ako malé, bezbranné dieťa. Splnili sa dávne zaslúbenia prorokov o príchode Spasiteľa. Boh si vždy stojí za svojim slovom. My sme toho svedkami, že sa tak stalo. Božie narodenie v

maštali ukazuje hlboký význam Božieho poníženia pre nás! Evanjelista Ján to neskôr komentuje slovami: „Prišiel do svojho vlastného a jeho vlastní ho neprijali.“

Stvoriteľ sa stal časťou svojho stvorenia. Pán celého sveta sa rozhodol prebývať v ľudskom tele. Boží Syn sa stal ľudským dieťaťom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi. Skrze tento veľký zázrak sa stal ešte väčší zázrak. Kristus sa môže narodiť v našich srdciach a prebývať v nich. To je najväčší dôvod vianočnej radosti. Apoštol Pavel píše kresťanom do Korintu o tejto udalosti Božieho poníženia: „Veď poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, schudobnel pre vás, aby ste vy zbohatli jeho chudobou.“ To je radostná zvesť vianočného evanjelia, ktorému ani čas nič neuberá na aktuálnosti.

O malú chvíľu sa vrátíme so svojich domovov a budeme sa obdarovávať darčekmi. Čo urobíme s darčekmi, ktoré dostaneme dnes večer pod stromčekom? Určite ich rozbalíme a budeme sa z nich tešiť. Čo urobíme s vianočnou zvesťou? Verím, že ju prijmemo do svojho srdca a budeme ňou žiť a z nej sa tešiť.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Z ÚST NEMLUVNIATOK A KOJENCŮV PRIPRAVIL SI SI CHVÁLU? (MAT 21:16)

Z časopisu Cestou svetla 12/2013

Štvorročná Meliska s mamkou išli do mesta. Cestou stretli jednu známku, a tak sa zastavili na pár slov. Meliska sa nudila, tak začala poskakovať okolo kríža, ktorý stál pri chodníku. Išla okolo jedna stareňka, zastala a napomenula ju: „Dievčatko, tam nesmieš poskakovať!“ „Prečo?“ spýtala sa nechápavo Meliska. „Lebo tam je Ježiš“, povedala stareňka, ukazujúc na kríž. Meliska sa zamyslela a povedala: „To nie je Ježiš. To je Pán Ježiš!“ Teta chvíľu stála a v rozpakoch odišla.

Bolo pred Vianocami. Jedna sestra so zboru cestovala v preplnenom trolejbuse aj so štvorročnou dcérkou Ninou. Jedna sediacca cestujúca zavolała: „Poď, dievčatko, sadni si na moje kolená.“ Nina pozvanie prijala. Teta sa s ňou chcela trochu zblížiť, preto sa spýtala: „Dievčatko, už si napísala Ježiškovi, čo by si chcela mať pod stromčekom?“ Malá Nina presvedčivým hlasom začala: „Ježiško už neexistuje, už vyrástol, išiel do neba a On je už Pán Ježiš. A On je náš najvzácnejší dar.“ Mamka s radostným prekvapením počúvala svoju evanjelizujúcu dcérku. Teta zostala zaskočená. Vystúpili.

Je to príťažlivé a krásne, príjemný zážitok – počuť z detských úst ta-

kéto úprimné vyznanie viery. Je to vlastne prejav úcty a zároveň lásky a oddanosti k Pánovi Ježišovi. Dievčatká neuvažovali či je vhodný čas, či je to taktné, či sa nezosmiešnia a či je to vhodné miesto na vyznanie svojho presvedčenia, ale spontánne prejavili, že Pán Ježiš je ich Pán. Preto nám dal Pán Ježiš za vzor detskú úprimnosť, otvorenosť, pohotovosť vyznať bez pretváranky, bez otáľania, keď povedal: „Keď sa neobráťte a nebudete ako deti, nevojdete do kráľovstva nebeského.“

Znovu prichádzajú Vianoce. Rozmýšľame nad tým, akým darčekom prekvapíme našich najbližších. Je to pekný, milý zvyk. Ale čo vlastne oslavujeme na Vianoce? Oslavujeme príchod Pána Ježiša na túto zem. Oslávencom je Pán Ježiš, ktorý sa narodil ako človek, aby nás vykúpil. Ale darčeky dávame predsa oslávencom. Takže, my by sme mali Jeho obdarovať! No, len čo my môžeme dať Pánu Ježišovi, veď On žiadne pozemské dary nepotrebuje? A predsa niečo. On chce prebývať v našich srdciach, v našich životoch. Naše srdce – to je jediný dar, ktorému sa Pán Ježiš poteší! A namiesto kytičky kvetov zaspievajme s úprimným srdcom niekoľko oslavujúcich piesní, ako to robili pred viac ako dvetisíc rokmi tí betlehemi anjeli.

VIANOČNÝ DOMOV

Vincent Blažko

Oblátka biela na stole
a čelo medom potreté.
Radosť sme vzali v kostole
srdcia sú láskou zovreté.

Načiera matka varechou
makové sladké šúlance.
Láskavý pokoj pod strechou,
ako pri sliepke kurence.

Zazvoní zvonček pri dverách,
syn navrátil sa z cudziny,
radostný úsmev na perách,
vlní sa šťastie rodiny.

Otcova ruka zažiari,
požehná vďakou celý stôl.
Hľadáme všetci na dary,
čo nám Hospodin poskytol.

Zo sviečok slzy stekajú
za tými, čo sa pobrali.
Dnes vám potomci ďakujú,
že ste zem tvrdú orali.

Vianočná láska spája nás
v poníženosti zrodená.
Všetci sme spolu pri jasliach,
znie pieseň srdcom ladená.

Zuzana Hybenová

V snahe zapojiť do služieb Božích aj neordinovaných členov cirkevných zborov, bol v roku 2001 v našej evanjelickej cirkvi vypracovaný „Trojročný poriadok čítania biblických textov“. Na tento počín náš CZ reagoval a už 13 rokov sa na službách Božích striedajú sestry

a bratia, mladší i starší, pri čítaní biblických textov.

Na konci kalendárneho roka chcem poďakovať za láskavú službu všetkým, ktorí v priebehu roka ochotne poslúžili. V čítaní budeme pokračovať, preto prosím o ochotu slúžiť aj naďalej. Nech milostivý Pán Boh požehnáva aj túto službu i slúžiacich.

SLOVO NA ÚZKU CESTU

Zuzana Hybenová

V závere každého roka ponúka kežmarské vydavateľstvo ViViT čítanie na každý deň „Tesnou bránou“. Táto publikácia sa už stala samozrejmom súčasťou našich domácností pri čítaní Božieho slova. Na jej tvorbe sa každý rok podieľa veľký počet ordinovaných i neordinovaných členov našej cirkvi.

Modlitebné spoločenstvo ECAV takto čitateľov povzbudzuje k tomu, aby denne siahali po Božom slove a získavali z neho múdrosť a usmernenie pre svoj život. Prináša aj heslo roka, ktoré pre rok 2015 znie: „Preto prijímajte sa vospolok, ako nás aj Kristus prijal na oslávenie Boha.“ (Rim 15:7)

Stále sa približujeme k nebeskému domovu, preto by každý deň mal byť veľkou vzácnosťou pre nás i pre celé spoločenstvo. Pán Boh nás vychováva každým dňom a volá nás, aby tak, ako nás Kristus

prijal, prijímali sme sa aj my navzájom. Každý sme iný, máme svoje chyby a nedostatky, ale s pomocou Božou sa snažme žiť život detí Božích – ako sestry a bratia. Lebo Pán Boh to tak určil pre nás ľudí tu na zemi. Prajem, aby nás všetkých Boh nádeje naplnil všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby sme sa mocou Ducha Svätého rozhojňovali v nádeji.

Milé sestry a bratia, čítajme Božie slovo, nech oživuje nášho ducha. Prinesie to lásku, radosť a pokoj pre nás i našich blízkych. Modlime sa aj za tvorcov publikácie „Tesnou bránou“, za jednotlivé CZ, senioráty, biskupské úrady a rôzne cirkevné inštitúcie i cirkevné periodiká. Naše modlitby Pán Ježiš vypočúva a koná v našich životoch. Preto Mu ďakujeme za všetko, čo z Jeho milosti dostávame. „Tesnou bránou“ si ešte môžete kúpiť (pri východe z kostola či vo farskom úrade), ak ste tak doteraz neurobili.

Zuzana Hybenová

Farár Wilhelm Busch bol posol s misiou. V neúnavnom zápale a s otvoreným srdcom bol na cestách pre ľudí a ich problémy a bol známy ako zvestovateľ a evanjelizátor aj ďaleko za hranicami svojej vlasti, Nemecka. Ako mládežnícky farár, celé desaťročia viedol dom Weiglehaus v Essene, kde sa týždenne zhromažďovali stovky mladých ľudí, aby počúvali Božie slovo. Humorným a živým spôsobom podal

mnohé svoje skúsenosti a stretnutia s rôznymi ľuďmi. Jeho zbierka príbehov „Ježiš náš osud“ je už dlhšie známa širokej verejnosti.

V predvianočnom období vydalo vydavateľstvo ViViT „Malé príbehy“ od W. Buscha. Sú to krátke príhody, spomienky na mnohé autorove zážitky, dôrazne dosvedčujúce moc Evanjelia. Tieto príbehy sledujú iba jedno: vydať svedectvo o Ježišovi – ukrižovanom a vzkriesenom. Knižočku veľmi odporúčam a je na predaj aj v našom CZ.

MALÉ PREDVIANOČNÉ STRETNUTIE SPOLUPRACOVNÍKOV PRE DETI A MLÁDEŽ

Michal Findra

V pokojný druhý adventný nedeľný podvečer sa stretli v zborovej miestnosti spolupracovníci pre deti mládež, aby nielen pripravovali vianočnú besiedku, ale aby sa aj zastavili a duchovne povzbudili.

Pán Ježiš nám na úvod nášho stretnutia daroval vzácny čas zastavenia, v ktorom sme sa utíšili a prešli cestou od nášho zhonu k najvnútornejšiemu spoločenstvu s Ním. Napokon sme vnímali aj naše obdarovanie Pánom Bohom a prihovárali sa za deti a mladých okolo nás, ku ktorým sme poslaní. To utíšenie nám sprostredkoval kráľ Dávid svojou pútnickou piesňou (Žalm 131).

Počas vzácneho času zdieľania sme mohli vyznať, ako vnímame naše dary a tiež sa jeden za druhého prihovárať v modlitbe. Vo všetkých zastaveniach nášho duchovného putovania nás sprevádzal spev duchovných piesní.

Druhou časťou nášho programu bolo spoločenstvo stola, a to bol čas, keď sme pri čaji, káve a koláčikoch pripravovali vianočnú besiedku, ale rozprávali aj o našich životoch a rôznych situáciách pri službe deťom a mládeži.

Ak niekomu z čitateľov tohto článku ležia na srdci deti a mládež, ich záchrana pre večnosť, potom srdečne pozývame do nášho spoločenstva spolupracovníkov. Každý je potrebný a má svoje miesto.

ČO SA STALO DEŇ PRED ŠTEDRÝM VEČEROM?

Za organizátorov Alenka, Michal, Lucka, Barborka, Anička

a fotoreportéri Jakubko a Janko

Počas dvoch nedelí v advente sme sa s deťmi na besiedke pokúšali odpovedať na otázku „čo sa stalo deň pred Štedrým večerom?“ A odpoveď sme našli až v nedeľu 14. decembra na detskom vianočnom stretnutí.

Deti spolu s rodičmi a starými rodičmi sa započúvali do svedectva chlapca Larsa z Nemecka, ktorý po vlastnej skúsenosti pochopil, aká zlá je temnota a zvlášť temnota hriechu.

Lars prišiel na vianočné prázdniny k svojmu strýkovi na ostrov. Túžil prežiť dobrodružstvo, na ktoré by dlho spomínal. To, čo sa mu napokon stalo, bolo nielen nezabudnuteľné, ale zmenilo navždy jeho život. Odohralo sa to presne deň pred Štedrým večerom, keď si uvedomil, že vo svojom živote aj on potrebuje svetlo, ktoré by mu svietilo v tme. Poznal, že tým svet-

lom môže byť, a aj je, iba Pán Ježiš. Symbolicky to mohli sledovať aj deti, keď sme v tmavej miestnosti zapálili lampáš. Najprv bol ukazovateľom na miesto, kde je domov. Keď sa nám neskôr rozohoreli ďalšie sviečky a svetielka, aj my sme mohli spoznať, že kde je svetlo, tam nie je tma. Kde je Pán Ježiš - Svetlo sveta, tam temnota hriechu nemá miesto. Toto poznanie zmenilo chlapca Larsa tak, že dovolil Ježišovi, aby vstúpil do jeho života. A Lars zostal verný Ježišovi aj keď nebezpečenstvo pominulo.

Verš z Biblie, ktorý sprevádzal chlapca na jeho ceste za Svetlom, sme sa aj my naučili naspamäť. Spoločné hry a piesne prispeli k tomu, že sme sa na vianočnom stretnutí cítili ako v Božom náručí.

Na záver si deti s rodičmi vyrobili sviečku, ktorá im bude pripomínať toto stretnutie, a tiež to, že Pán Ježiš hovorí: „Ja som Svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“

MODLITBA NA ŠTEDRÝ VEČER

Zuzana Valeková

Najláskavejšie Božské Dieťa, v hlbokoj poníženosti kľakám dnes pred tvojimi jasľami a klaniam sa ti, svojmu Pánovi a Bohu, ako sa ti klaňali betlehemskí pastieri. S radosťou chcem spievať so zástupom anjelov: „Sláva Bohu na výsostiach, a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ Najdrahší Syn Boží, ďakujem ti za tú milosť, ktorú si preukázal nám hriešnikom, keď si pre naše vykúpenie opustil nebo a stal si sa malým dieťaťom.

Zvelebujem ťa a ďakujem ti, že si opustil svoju slávu, aby si nám pomohol do neba. Daj, aby som mal(a) ten pokoj, ktorý si nám priniesol na zem. Daj, aby tvoje narodenie naplnilo radosťou moje srdce a posvätilo moju vôľu, aby som svoju jediná radosť hľadal(a) a našiel(a) v plnení všetkého, čo je milé Bohu. Udeľ mi svoju milosť a svoje požehnanie, aby som Ti bol(a) verný(á), vždy vďačný(á) za tvoju lásku a aby som mal(a) účasť na ovocí tvojho vtelenia tu v pozemskom živote i v nebesiach na veky. Amen.

A SÚ VIANOCE

Ladislav Fričovský

*Tu nepostačí
vycibrenosť slov.
Hnev Herodesov
a spech žoldnierov.*

*Ani žiar hviezd,
keď smer nepoznáš.
Kde je tá zem,
kam prísť má Mesiáš?*

*Iba keď srdce
pohne sa v hrudi.
Cit viery, lásky
v ňom sa prebudí.*

*Nech si kto čo vraví
a mňa zmiast' chce,
Dieťa v jasliach zriem
a sú Vianoce!*

VIANOČNÝ LIST PRE TEBA

Z internetu vybrala Anna Gumuláková

Ako dobre vieš, moje narodeniny sa blížia. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a myslím si, že tak bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú na moje blížiace sa narodeniny. Je krásne vedieť, že najmenej raz ročne si niektorí ľudia na mňa spomenú.

Ako iste vieš, oslava mojich narodenín začala už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali a boli vďační za všetko, čo som pre nich urobil. Teraz sa zdá, že nik už nepozná skutočný dôvod osláv. Rodiny a priatelia sú spolu, zabávajú sa, ale nepoznajú význam osláv. Spomínam si, že aj vlani bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná delikates, ovocia a rôznych maškrt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherne zabalené darčeky.

Chceš však, niečo vedieť? Bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný. Keď prišiel deň „D“, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred zabuchnutými dvermi. A ja som tak veľmi chcel byť s nimi.

Po pravde, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predom mnou zatvárajú dvere. Ne-

pozvaný, ale predsa som sa rozhodol potichučky vojsť. Postavil som sa nebadane do rohu miestnosti a pozeral som sa. Všetci jedli, pili, podaktorí aj opití, rozprávali hulvátske vtipy a nesmierne sa na všetkom bavili. A navyše, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž v červenom obleku s dlhou bielou bradou. Vyzeral ako opitý, sadol si do kresla a všetky deti sa rozbehli k nemu, kričiac „Santa Claus, Santa Claus!“, akoby táto oslava bola na jeho počesť!

O polnoci sa všetci začali objímať. Tak som roztvoril svoju náruč, čakajúc koho by som objal. A vieš čo? Nikto sa neprišiel so mnou objasť. Ľudia si začali rozdávať darčeky, otvárali ich plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené, nesmel som sa obzreť, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa. Veď, ako by si sa cítil Ty, keby na tvojich narodeninách boli obdarovaní všetci, okrem Teba - oslávenca? Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný a preto som rýchlo odišiel.

Každý rok sa sviatok mojich narodenín zhoršuje. Ľudia pamätajú len na jedlo, pitie, zábavu, ale na mňa akosi zabúdajú. Bol by som rád, keby si mi tieto Vianoce dovolil vstúpiť do svojho života. Potešilo by ma, keby si uznal skutočnosť, že pred vyše dvadsiacimi rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet obetovať svoj život na krí-

ži, aby som Ťa zachránil. Jediné, čo dnes chcem je, aby si tomu veril celým svojím srdcom.

Rád sa s Tebou o niečo podelím. Keďže ma mnohí nepozvali na svoju párty, budem mať svoju veľkú vlastnú grandióznu oslavu, akú si nikto nevie predstaviť. Stále ešte prebiehajú prípravy. Dnes som poslal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich aj pre Teba. Chcem vedieť či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem Tvoje meno zlatými pís-

menami do veľkej knihy pozvaných. Iba zapísaní budú pozvaní na párty. Tí, ktorí neodpovedia na pozvánku, zostanú vonku. Vieš, ako môžeš odpovedať na toto pozvanie? Je to jednoduché, povedz o tejto pozvánke všetkým, na ktorých ti záleží.

Budem na Vás všetkých čakať na tohtoročnej oslave... Uvidíme sa čoskoro... Milujem Ťa!

Ježiš

ČO ZOSTANE Z VIANOC, AK VŠETKO VYNECHÁME?

Z nemčiny preložila Ingeborg Paulinyová

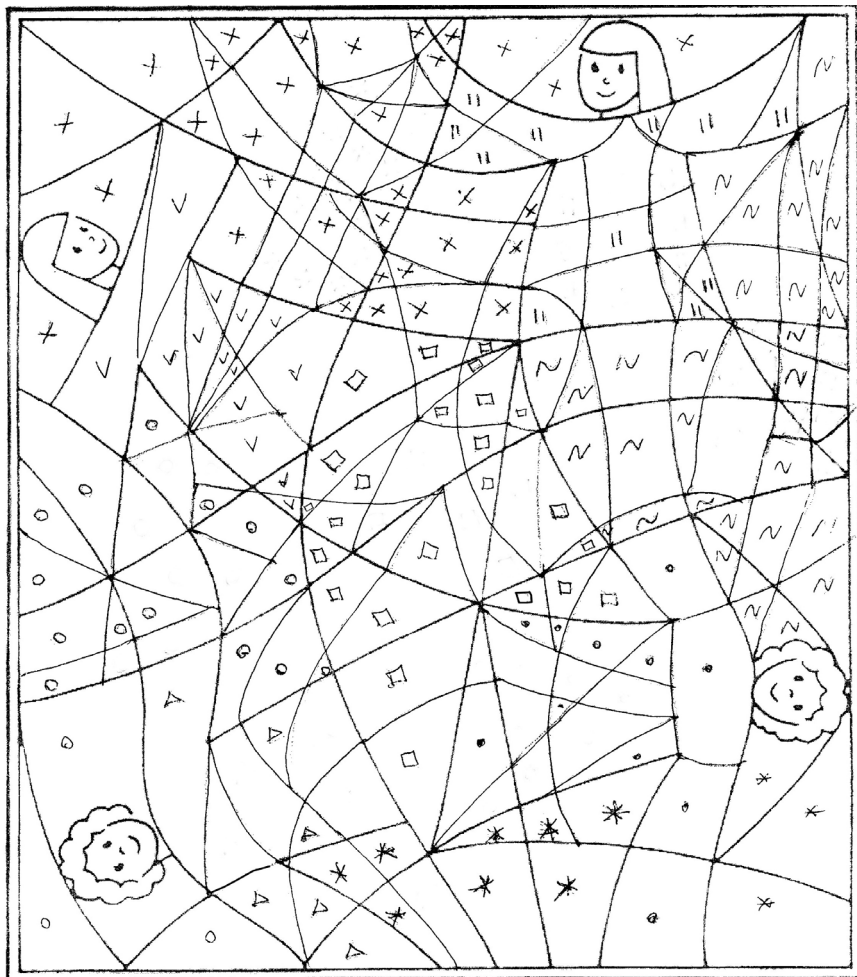
Každý rok sa opakujú. Nie, tento rok nie? Predstavme si, že tento rok začali Vianoce trochu inak. Nie je elektrický prúd na vianočné osvetlenie, nie sú svetelné reťaze a svetlá na vianočnom stromčeku, neznejú piesne z CD prehrávača. Nezapaľujeme žiadne sviečky. Neobstaráme si vianočný stromček a neozdobíme ho. Žiadne nákupy pre dospelých, ani pre deti. Nemáme vianočné jedlo, nenavštevujeme príbuzných, neexistujú jasličkové postavičky ani dekorácia okien. Všetko sa vynechá, čo sa vždy na Vianoce robí. Čo potom ostane? Nič !

Naozaj nič? Bol by to len smutný dôkaz toho, z čoho naše Vianoce

pozostávajú. Čo však chýba, je podnet k viere. Nieкто hovorí: „Väčšina slávi Vianoce, lebo ich slávi väčšina.“ Pre mnohých nehrá žiadnu úlohu tá obrovská skutočnosť, že Boh sa stal človekom, aby nás navštívil a zachránil.

Pán Ježiš nám hovorí: „Ja som svetlo sveta“ (J 8:12). On je skutočný lesk. On prišiel do tmy ľudskej beznádeje, aby nám dal nádej a útechu. On nám chce aj dnes priniesť spojenie s Bohom. Toto svetlo predstihuje každé vianočné osvetlenie a je nezávislé na dodávke elektrického prúdu.

Pán Ježiš však nie je len zmyslom Vianoc, ale zmyslom celého života. Bez neho zostaneme v beznádeji, ktorú môžeme prekonať len našou podnikavosťou a zamestnanosťou. Ale to nie je dost' na uspokojenie!

Michal Findra

Každú označenú plochu vyfarbi inou farbu.

Nevyfarbené plochy v sebe skrývajú písmená. Skús ich objaviť a získaj vysvetlenie jedného z pomenovaní nášho Spasiteľa Pána Ježiša Krista (tri slová): _____

Bonus: Pokús sa zistiť pôvodné znenie tohto pomenovania. Je to jedno slovo.

ÚSMEVNÉ PRÍHODY

Ingeborg Paulíniová

V Spišskej Sobote chodím vyberať cirkevný príspevok do domácností našich cirkevníkov. Jedného spolu brata som pozvala, aby prišiel medzi nás aj do kostola. On mi povedal, že príde len v tom prípade, ak tam budú aj tri najkrajšie sobotské dievčatá: Eva P., Jana Č. a Ria S. Boli to krásavice v čase jeho mladosti. Keďže prvá žila niekde v Štúrove, druhá v Starej Ľubovni a tretia ani neviem kde, nemohla som ich pozvať a vyhovieť mu ... tak sme prišli o potenciálneho návštevníka služieb Božích.

Keď som pozvala jeho brata, vyhovoriť sa, že nemôže, pretože má kozu. Na môj údiv som sa dozvedela, že jeho koza má mať čoskoro mláďa. Medzitým určite priviedla na svet viacero mláďat, ale náš spolubrat si cestu do Božieho chrámu nenašiel.

V Spišskej Sobote máme viacero pohrebov ako sobášov a krstín. Raz

bol náš brat farár služobne vzdialený, preto pohrebnú počestnosť vykonával jeho kolega zo susedného zboru aj so svojím kantorom. Pohrebné služby Božie prebehli hladko, ale potom nastal problém. Pán farár kráčal na čele sprievodu a stále sa obzeral za svojím kantorom, ale jeho nebolo. Na cintoríne chvíľu čakal či nedobehne, ale nestalo sa tak, a nakoniec, s pomocou spevu našich cirkevníkov, bol nebohý pochovaný. Bolo to v zime, bola poľadovica, a tak sa brat farár obával, že kantor možno niekde spadol a niečo si zlomil. V skutočnosti naša pani kostolníčka videla, že dolu v kostole nikto nie je, zamkla kostol a ponáhľala sa za pohrebným sprievodom. Netušila, že hore pri organe zostal pán kantor. Vedľa kostola bola škôlka. Jeden otecko, ktorý si šiel po dcérku, zostal prekvapený, keď počul človeka kričať z okna kostola, aby mu pomohol. Takto sa všetko vysvetlilo.

MAŤ TAKÉHO BRATA

Zdroj: internet

Môj dospelý priateľ Paľo dostal od svojho brata auto. Keď na Štedrý deň vychádzal z úradu, kde pracoval, uvidel, že akési chlapča chodí okolo jeho nablýskaného auta a obdivuje ho. „To je vaše auto, pane?“, spýtal sa chlapec. Paľo prikývol: „Áno, môj brat mi ho daroval k Vianociam.“ Chlapca to šokovalo. „To znamená, že váš brat vám

ho dal a vás auto nestálo vôbec nič? Páni, keby som ja...“. A na okamih sa odmlčal. Paľo samozrejme vedel, čo chce chlapec povedať – že aj on by chcel mať takého brata. O to viac ho prekvapilo, čo mládenček vyslovil: „Keby som aj ja,“ pokračoval chlapec, „mohol byť takým bratom.“

Paľo s úžasom pozrel na chlapca a bez dlhého premýšľania sa ho spýtal: „Nechceš sa previezť v mojom aute?“

„Ale áno, s radosťou.“ Po krátkej jazde sa chlapča s rozžiarenými očami pozrelo na Paľa a povedalo: „Nemohli by ste ma zaviezť pred náš dom?“ Paľo sa pousmial. Predpokladal, že vie, čo mládenček chce. Chce, aby ho jeho susedia videli, ako sa vezie domov v krásnom aute. Avšak opäť sa mylil.

„Zastavte, prosím vás tam, kde sú tie dva schody“, požiadal ho chlapec. Potom vybehol po schodoch a po malej chvíli sa vrátil v náručí s maličkým dieťaťom v náručí. Bolo chromé. Pritisol si ho k sebe a ukázal na auto. „Tu

je to auto, Benko. Je to tak ako som ti vpravil hore. Jeho brat mu ho dal k Vianociam, takže ho nestálo ani cent. Jedného dňa ti tiež kúpim auto a potom na vlastné oči uvidíš všetky tie krásne veci vo vianočných výkladoch, o ktorých som ti hovoril.“

Paľo vystúpil z auta, a usadil oboch chlapcov na sedadlo. Trojica sa vydala na nezabudnuteľnú sviatočnú jazdu. V ten deň Paľo porozumel Ježišovým slovám: „Blahoslavenejšie je dávať, ako brať“ (Sk 20:35) – požehnaný ten, kto dáva.

VEČERNÁ MODLITBA DNEŠNÉHO DIEŤAŤA

Drahý Pán Ježiš, dnes Ťa chcem poprosiť o jednu zvláštnu vec: dovol' mi stať sa televízorom.

Chcel by som sa cítiť tak, ako sa cíti televízor u nás. Chcel by som mať špeciálne miesto úplne pre seba a zhromažďovať celú rodinu okolo seba. Chcel by som byť braný vážne, keď hovorím, byť v centre pozornosti a byť vypočutý všetkými bez prerušovania. Chcel by som, aby sa o mňa doma starali tak, ako sa starajú o televízor, keď sa na ňom niečo pokazí.

Chcel by som byť blízko svojho otca, keď sa vracia z práce aj keď je unavený, Chcel by som, aby ma moja mama vyhľadala, keď sa cíti smutná a unavená. Aké by to bolo dobré, keby moji rodičia zanechali všetko, aby so mnou boli aspoň chvíľku.

Ďakujem Ti, drahý Ježiš.

POZVANIA

Pri príležitosti Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov na **ekumenickú bohoslužbu**, ktorá sa bude konať v našom kostole Svätej Trojice v Poprade v **nedeľu 18. januára o 15:00 h** za účasti kresťanských cirkví v našom meste.

V našom cirkevnom zbore budú **modlitebné stretnutia** za jednotu kresťanov **od 19. do 22. januára** (pondelok až štvrtok) v zborovej miestnosti so začiatkom **o 16:30 h**. Tešíme sa na vašu účasť.

Milí členovia CZ a priatelia, redakčná rada sa vám chce poďakovať za prejavenu priazeň počas celého roka 2014.

Budeme sa veľmi snažiť, aby Zborový list popradských evanjelikov aj v novom roku 2015 priniesol čítanie, budúce našu osobnú vieru, ako i život celého spoločenstva CZ. Budeme sa však veľmi tešiť, ak do neho prispejete aj Vy, naši čitatelia, svojimi príspevkami.

Pán Ježiš nech je so všetkými nami!

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: ecavpp@stonline.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Matúš Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

DECEMBER

24. St. 15:00 - Spišská Sobota, Štedrovečerné služby Božie
17:00 - Poprad, Štedrovečerné služby Božie
25. Št. 09:00 - Poprad, 1. slávnosť vianočná
10:30 - Stráže, 1. slávnosť vianočná
26. Pi. 09:00 - Poprad, 2. slávnosť vianočná
10:00 - sviatosť Večere Pánovej
28. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa po Vianociach
31. St. 15:00 - Spišská Sobota, Silvestrovské služby Božie
17:00 - Poprad, Silvestrovské služby Božie

JANUÁR

1. Št. 09:00 - Poprad, Novoročné služby Božie
10:30 - Stráže, Novoročné služby Božie
4. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa po Novom Roku
6. Ut. 09:00 - Poprad, Zjavenie Krista Pána mudrcom
11. Ne. 09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Zjavení
15. Št. 17:30 - Poprad, biblická hodina
18. Ne. 09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Zjavení
15:00 - Poprad, ekumenická pobožnosť
22. Št. 17:30 - Poprad, biblická hodina
25. Ne. 09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Zjavení
10:30 - Spišská Sobota, 3. nedeľa po Zjavení
28. St. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina
29. Št. 15:00 - DOS Xenón, biblická hodina
17:30 - Poprad, biblická hodina